

Vil ikke lægge krop og sjæl til hvad som helst

Ny kultur. Anmeldelsespolitikken har ikke været ene om at sænke tolerancetærsklen blandt ledere og medarbejdere på Fuglekær Udviklingscenter. Arbejdet med voldsforebyggelse og magtanvendelser har også præget holdningerne.

Tidligere var de fleste pædagoger mere indforstået med at tåle, hvad der kom fra voldelige beboere. Og selv de bedst fungerende af dem burde skånes for politianmeldelser, mente man.

”Den holdning titter da frem af og til hos medarbejdere med typisk årelang erfaring i Brejning-miljøet,” fortæller afdelingsleder Charlotte Grønhøj. ”Men ellers er den stærkt på retur. Og vi møder den stort set aldrig hos nye pædagoger.”

Hun fortæller, at det især er anmeldelsespolitikken, der har ændret kulturen og holdningerne til, hvad man uden videre skal være indstillet på at lægge krop og sjæl til.

I samme retning trækker den forebyggende volds politik og arbejdet med magtanvendelser, som serviceloven har været katalysator for.

”Vi har i de senere år sat mere direkte ind på at mindske antallet af voldsepiso-

der. Og vi har fået langt større fokus på indberetning, refleksion og opfølgning på magtanvendelser. Det har været med til at bringe fagligheden i højsædet,” vurderer Charlotte Grønhøj.

Voldsforebyggelse

I henhold til Fuglekærs forebyggende volds politik er der tale om vold, når den enkelte oplever sine grænser krænket - fysisk såvel som psykisk.

Slag, spark og trusler kan blandt andet opstå som følge af kommunikationsbrist, manglende forståelse for beboerens behov, aggressioner fremkaldt af angst, krav og grænsesætning.

”Derfor er det vigtigt for os at have en fælles forståelse og kendskab til strategier, der kan imødegå vold,” siger Charlotte Grønhøj.

Voldspolitikken indeholder forskellige etiske regler. Og når man efterlever dem, så taler man i et sprog, beboerne forstår. Man respekterer deres integritet og værdighed, er tolerant over for dem, tager dem alvorligt og orienterer om, hvad man vil sige og gøre samt viser dem, hvem man er. En række af volds politikens øvrige virkemidler fremgår af boksen.

Forebyggende volds politik, Fuglekær Udviklingscenter

- Voldspolitikken skal gøre vold til et fælles anliggende; vise de risici, arbejdet kan rumme; legitimere, at vold kan opfattes forskelligt; forebygge vold bedst muligt; sikre voldsramte hjælp; forebygge negative konsekvenser efter voldsepisoder; orientere om arbejdsforhold; fungere som redskab i forhold til nyansatte og sikre erfaringsopsamling
- Voldspolitikken forebyggende del indeholder blandt andet uddannelse, supervision, psykologhjælp, instruktion, kollegial støtte, personalets sammensætning, beboerfrie pauser, handleplaner, gruppedeling af beboere, flugtveje og tilkaldesystemer

Magtanvendelser

Antallet af magtanvendelser på Fuglekær Udviklingscenter er faldet med cirka 10 procent gennem de seneste fem år.

Og karakteren af dem har også ændret sig. Før kunne indgrebene være mere voldsomme og langvarige. Ifølge forstander Anna Lise Bredahl greb man ofte hurtigt og håndfast ind.

Stadig opstår der meget ubehagelige situationer, hvor pædagogerne må ty

til nødværge, fastholdelse og lignende. Men indgrebene er generelt blevet mere skånsomme og varer typisk mellem et halvt og et helt minut, somme tider endnu kortere.

Og det hænger ifølge forstanderen sammen med, at pædagogerne er blevet dygtigere til deres fag. De er blevet mere nærværende og tydelige i relationsarbejdet. De læner sig ikke bare op ad firkantede regler. De råder over andre redskaber, og er derfor meget mere bevidste om, hvad de kan gøre, så vanskelige situationer ikke optræder. ”De er opmærksomme på, hvordan de omgås beboere, som let farer op,” siger Anna Lise Bredahl. ”Hvis de kan, taler de ham til ro, stiger af på kravene, går væk fra ham eller lader ham rase ud på sit værelse.”

Anderledes er det med de beboere, for hvem en kraftfuld fastholdelse er det eneste ’middel’, når det handler om at få afløb for indestængt frustration eller at opnå tryghed, fortæller hun. Beboeren udser sig den pædagog, der kan berolige ham sådan. ”Men hvis pædagogen alligevel ikke magter det, kan situationen udarte sig - måske endda farligt. Vores

opgave er derfor gradvist at give ham redskaber, så han kan få det, han trænger til, på en bedre måde.”

Forstander på Fuglekær Udviklingscenter, Anna Lise Bredahl.

Der opstår stadig meget ubehagelige situationer, hvor pædagogerne må ty til nødværge, fastholdelse og lignende. Men indgrebene er generelt blevet mere skånsomme. Og det hænger ifølge forstanderen sammen med, at pædagogerne er blevet dygtigere til deres fag. De er blevet mere nærværende og tydelige i relationsarbejdet. De læner sig ikke bare op ad firkantede regler.

